FOCUS

THIJS HERMSEN

Nederlands Studiecentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving

‘Het allerbeste longitudinale, fundamentele en interdisciplinaire onderzoek doen naar de interactie tussen criminaliteit en rechtshandhaving.’ Dat is volgens directeur prof. Gerben Bruinsma de ambitie van het Nederlands Studiecentrum Criminaliteit en Rechtshandhaving (NSCR). ‘Een heldere doelstelling,’ voegt hij er ten overvloede aan toe, ‘waarmee wij zowel nationaal als internationaal een rol van betekenis willen spelen.’

Het NSCR is een onderzoekinstituut van de Nederlandse organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO), met het ministerie van Justitie en de Vrije Universiteit als medefinanciers, waarvan laatstgenoemde gastvrij huisvesting verleent. Het werd in 1992 opgericht omdat er in de jaren tachtig op het gebied van criminaliteit en rechtshandhaving bijna geen fundamenteel onderzoek werd gedaan, terwijl daar wel behoefte aan was.

Ongeveer 45 mensen houden zich bij het NSCR met onderzoek bezig. Bruinsma: ‘Sommigen hebben ook op een universiteit een onderwijsaanstelling, maar hier kunnen ze zich honderd procent op het onderzoek concentreren. NSCR-onderzoekers zijn ook af en toe betrokken bij beleidsadvisering maar gezien het doel van ons instituut ligt het voor de hand dat het dan om indirect beleidsadvies gaat.‘

De onderzoekers van het studiecentrum werken in teams met promovendi, postdocs en professoren. Bruinsma: ‘Wetenschappers van alle niveaus dus, maar ook vanuit allerlei disciplines.’ De onderzoeksteams werken veel samen met universiteiten. En zoals van een interdisciplinair instituut verwacht mag worden: niet alleen met rechtenfaculteiten maar ook met economen, sociale wetenschappers en wiskundigen, in Nederland en daarbuiten. Bruinsma: ‘En dan bedoel ik topuniversiteiten, de meeste in België, Duitsland, Groot-Brittannië, Canada en de Verenigde Staten. Door zulke samenwerking is comparatief onderzoek mogelijk en kunnen wij gedegen nieuwe theorieën toetsen.

Nationaal en internationaal is het NSCR volgens de directeur ‘een uniek instituut, met zijn langetermijnvisie én -financiering. Wij hebben een compleet onafhankelijke onderzoeksagenda. In het buitenland eist de overheid daarin als financier van soortgelijke instituten een grote invloed op. Nederland is in dit opzicht echt een uitzondering.’

‘Naast ons directe onderzoek besteden wij vanzelfsprekend veel aandacht aan het bouwen van mooie en bijzondere databestanden,’ aldus Bruinsma. ‘Longitudinale databestanden zijn het fundament van ons onderzoek. Onze unieke datasets maken het bijvoorbeeld mogelijk om te kijken naar individuen van hun tiende tot tachtigste levensjaar. Die mogelijkheid is heel bijzonder en kan nieuwe theorievorming een stevige basis geven.’ ‘Maar zulke databestanden liggen niet kant-en-klaar op ons te wachten,’ vervolgt de directeur. ‘Data van de politie, justitie, sociale dienst, gemeentelijke gezondheidsdiensten en de Gemeentelijke Basisadministratie Persoonsgegevens zijn meestal beschikbaar maar bevatten natuurlijk niet altijd alle informatie die wij nodig hebben. Daarom koppelen wij er andere gegevens aan die we zelf hebben verzameld, zodat nieuwe interessante bestanden ontstaan met data op persoonsniveau. We beschikken over zeer gevoelig materiaal. Het vertrouwen dat we krijgen is groot. We zijn daarom zeer voorzichtig, want dat vertrouwen is natuurlijk veel makkelijker te verliezen dan opnieuw te verkrijgen. Uitvoerige protocollen, afspraken en geheimhouding beschermen de privacy van personen. Sowieso moet aan het college van de procureurs-generaal altijd eerst toestemming gevraagd worden om bepaalde databestanden te gebruiken.’ Alle bestanden worden in eigen huis op eigen systemen bewaard. De data zitten achter slot en grendel en verlaten het gebouw nooit. Behalve de onderzoekers van het NSCR hebben alleen gastonderzoekers toegang tot die data, onder toeziend oog van een van de eigen onderzoekers. Niemand anders kan erbij, aldus Bruinsma, ook niet politie of justitie. ‘De bestanden zijn ook letterlijk een kostbaar goed want alle nieuwe invoer wordt door de onderzoekers zelf gedaan. Wij kunnen immers door de aard van de data niet goedkoop uitbesteden.’ Specifieke verwachtingen van toekomstige digitale mogelijkheden koestert Bruinsma niet: ‘In tegenstelling tot andere instituten maken wij slechts spaarzaam gebruik van de mogelijkheden van het internet. Een klein deel van onze publicaties kunnen wij in overleg met de betreffende uitgeverij op de website beschikbaar stellen. Maar onze bestanden, die komen natuurlijk nooit online te staan, want dat mag gewoon niet.’

DIEDERIK VAN DER LAAN

NSCR-directeur Bruinsma; ‘Onze data zitten achter slot en grendel.’

ICPSR: meer dan een half miljoen datasets

Een van de grootste data-archieven in de wereld op sociaalwetenschappelijk gebied is het Amerikaanse ICPSR. Gegevens van dit archief kunnen door onderzoekers overal ter wereld worden gebruikt mits ze zijn aangesloten bij een van de zevenhonderd leden-organisaties. In Nederland is dat DANS (Data Archiving and Networked Services).

Het ICPSR, in 1962 opgericht en gevestigd in Michigan, biedt toegang tot een zeer uitgebreid archief van sociaal-wetenschappelijke gegevens voor onderzoek en onderwijs. De collectie van meer dan een half miljoen datasets omvat gegevens uit de sociologie, politicologie, economie en demografie die betrekking kunnen hebben op onderwerpen zoals onderwijs, kinderopvang, gezondheidszorg, criminaliteit, minderheden, veroudering, terrorisme, drugsmisbruik, geestelijke gezondheid, de openbare orde en internationale betrekkingen.

Naast de algemene collectie biedt het archief nog een aantal thematische collecties zoals het National Archive of Computerized Data on Aging, National Archive of Criminal Justice Data, Child Care and Early Education, Health and Medical Care Archive, en het International Data Resource Center. Onderwijs in onderzoekmethoden wordt door het ICPSR ondersteund met een *Online Learning Center*, met onder meer *Data Driven Learning Guides* met bijbehorende oefendatasets. Algemene instructiefilmpjes zijn via het intypen van ‘icpsr’ ook op YouTube te vinden.

Het ICPSR heeft ook een zomerprogramma ‘Kwantitatieve methoden van sociaal-wetenschappelijk onderzoek’, dat cursussen biedt in het opzetten van een onderzoek, statistiek, data-analyse en methodologie. Het programma trekt universitaire docenten en onderzoekers, afgestudeerde studenten en niet-academische onderzoekers uit de hele wereld. De toegang tot de data is direct en snel via de website www.icpsr.umich.edu. ‘First-time users’ zal worden gevraagd om een ICPSR ‘MyData’ account aan te maken, waarna direct gedownload kan worden – tenminste als men behoort tot een organisatie die deelneemt in het lidmaatschap van ICPSR. DANS biedt universiteiten en hogescholen in Nederland de mogelijkheid om kosteloos deel te nemen aan het nationale lidmaatschap van het ICPSR. Dit lidmaatschap houdt in dat studenten en medewerkers van instellingen direct toegang hebben tot de datacollecties. Een aantal instellingen in Nederland zijn al participant in dit lidmaatschap, maar volgens DANS blijkt uit de praktijk van zijn dienstverlening op dit gebied dat de gebruiksmogelijkheden lang niet bij alle belanghebbenden bekend zijn. Informatie: info@dans.knaw.nl. (Jetske van der Schaaf)

Het gebouw van het ICSPR te Michigan dat een van de grootste data-archieven op sociaalwetenschappelijk gebied huisvest.

Meetgegevens RSI beschikbaar

De huidige kennis over het risico van Klachten aan Arm, Nek en/of Schouder (KANS, vroeger RSI) bij computerwerk komt hoofdzakelijk uit cross-sectionele studies en laboratoriumstudies met proefpersonen. KANS heeft echter een dynamisch karakter, net als het computergebruik zelf. De klachtintensiteit varieert over de tijd en klachten kunnen net zo plotseling verschijnen als weer verdwijnen. Daardoor is een geschikte meetperiode moeilijk te bepalen. In onderzoek dat de afgelopen jaren aan het Erasmus Medisch Centrum is uitgevoerd, is getracht hier mogelijke antwoorden op te vinden. Twee jaar lang werd het computergebruik bij meer dan duizend kantoormedewerkers gemeten met software die het gebruik registreerde van muis (muisklikken, de muiscoördinaten op het scherm en muiswielgebruik) en toetsenbord. Zo werden bijna 100.000 dagen geregistreerd van werkende computergebruikers. Daarnaast vulden de deelnemers vier uitgebreide vragenlijsten in over fysieke, psychosociale, persoonlijke en KANS-gerelateerde factoren.

Analyse van de resultaten leverde onder meer de conclusie op dat mensen de duur van hun computergebruik veel hoger inschatten dan de gemeten lengte, en dat pauzesoftware maar heel weinig extra pauzetijd toevoegt aan de werkdag. Ander onderzoek wees uit dat spieractiviteit bij actief gebruik van de computer maar weinig verschilt van die bij ‘computer-gerelateerd’ werk zoals overleg, papierwerk pauzes, e.d. Veranderen van het werk-pauzepatroon zal dus waarschijnlijk alleen helpen als het vrij drastisch gebeurt zoals met sporten op het werk.

Deze analyses vormen maar een fractie van wat er met de data gedaan kan worden. De uitgebreide vragenlijstdata met drie follow-up momenten geven een schat aan psychosociale en persoonlijke informatie over kantoormedewerkers. Er is nog maar zeer beperkt onderzoek gedaan naar de wijze waarop computergebruik mogelijk voorspellend kan zijn voor het ontstaan van KANS. Ook zouden meer fundamentele vragen met deze dataset onderzocht kunnen worden. Dat kan nu de data bij DANS beschikbaar zijn gesteld. Informatie: h.slijper@erasmusmc.nl. (Harm Slijper)

www.erasmusmc.nl/revalidatie
www.erasmusmc.nl/plastischechirurgie
www.erasmusmc.nl/revalidatie/research/hand